

de have haft et Aars Arbejde paa Orlogsværftet, det midlertidige Lønningstillæg efter Loven, altsaa i Aar af 26de Marts. Jeg skulde formode, at der for Tiden er en 70—80 løse Arbejdere paa Orlogsværftet, og deraf faa en 50—60 Stykker Lønningsstillæget, det vil sige, at de have i Dagløn ikke 2 Kr. 40 Øre, men 2 Kr. og nogle og 60 Øre. Dette med Hensyn til Lønningerne, hvilket er absolut rigtigt, og hvilket jeg har opgivet til det ærede Finansudvalg, som derfor ikke har handlet paa løse og uvederhæftige Oplysninger.

Hvad det angaar, at der ikke skulde være gjort tilstrækkeligt for Arbejdsmændene i Henhold til Andragendet, skal jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han er fuldstændig fejlunderrettet, han har haft daarlige Raadgivere. Jeg skal nævne, at for Arbejde paa Søn- og Helligdage faa de 50 pCt. mere, end de havde tidligere. Saa sagde det ærede Medlem: Men Natarbejdet er kun fra Kl. 8 om Aftenen til Kl. 6 om Morgen; mellem Kl. 4 og 8 betales der ikke Overbetaling. Det er absolut forkert. Mellem Kl. 4 og 8 betales Overbetaling med Timepenge. De faa altsaa $\frac{1}{8}$ af Daglønnen i Stedet for tidligere $\frac{1}{10}$. Det er ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde om Konsekvensen af, at Arbejdsmændene have faaet 50 pCt. mere ved Arbejdet paa Søn- og Helligdage. Man maa jo huske paa, at en saadan Lønforhøjelse ikke kan standse ved Arbejdsmændene, det maa overføres paa Værftets andre Arbejdere, og jeg er ogsaa gaaet ind paa, at de ligeledes faa 50 pCt. til. Det, at Arbejdsmændene ikke staa alene, men at der er andre ude paa Værftet end Arbejdsmændene, er netop en Hovedgrund til, at jeg ikke paa nogen Maade har set mig i Stand til at gaa ind paa en af Anmodningerne i Andragendet, nemlig at der skal betales 33 pCt. til for Arbejde uden for Værftet. Det vilde bevirke, at alle, som arbejde uden for Værftet, skulde have 33 pCt. til, og det vilde være en fuldstændig Forrykkelse af alle Satserne.

Det ærede Medlem siger, at vi ere nogle Bødler, han brugte ikke Udtrykket, men Betegnelsen gik meget nær i den Retning. Det ærede Medlem talte om, at Arbejdsmænd, der antages for enkelt Dag, laa i flere Tommer Snavs nede i Lasten og sølede og fik det eneste Sæt Klæder ødelagt, som de havde, saa at de ikke kunde være bekendte at gaa ned ad en Gade. Jeg kender ikke til den Slags Ting, jeg protesterer imod, at noget saadant siges at passere paa Orlogsværftet. Det

ærede Medlem sagde, at hvis jeg blev bekendt med Værftet og hvad der foregaar paa Værftet, vilde jeg se anderledes paa Forholdet. Jeg vil gentage, hvad jeg en Gang tidligere har sagt, at jeg har været en tredive Aars Tid paa Værftet, og jeg arbejdede hverken med mørke Brillor eller med Skyklapper; jeg er fuldstændig bekendt med, hvad der sker, og den Slags Griseri forekommer absolut ikke. Jeg skal gøre opmærksom paa, at der udleveres Arbejdstøj til alt, hvad der med Rimelighed kan karakteriseres som urenlige Arbejde. Til Rengøring af Kedler, Dampmaskiner og Lastrum, som udføres ved Maskinvæsenets Foranstaltning — det udføres altsaa ikke af disse Folk, som komme en Dag ad Gangen — udleveres der ikke Arbejdstøj, idet de derved beskæftigede Arbejdere efter deres eget Ønske i Stedet for Arbejdstøj faa en Godtgørelse for Slid paa deres egne Klæder. Det er saa vidt, som vi paa nogen Maade kunne gaa. Et andet Punkt var det, at vi ikke gav Arbejderne tilstrækkeligt Regntøj, Vandstøvler o. s. v. Vi give dem i det Omfang, vi anse for nødvendigt, det er de Ting, der skulle gøres med en vis Diskretion. Jeg vil spørge de ærede Medlemmer, om de Arbejdere, der faa Arbejde i en privat Virksomhed, blive paaklædt efter det Arbejde, de blive satte til. Jeg skulde tvivle meget paa det. Det, som for Tiden er udleveret derude, er 30—40 Sæt Olietøj og et lige saa stort Antal Vandstøvler, det er en ret bekostelig Foranstaltning, men noget, som vi gøre, om end ikke med Fornøjelse.

Naar det ærede Finansudvalg ikke har gjort Indstilling om det Andragende, ligger det ganske simpelt deri, at Finansudvalget har følt sig tilfreds ved de Oplysninger, jeg har givet, og som altsaa have været fuldtud tilstrækkelige. Jeg skal saa tilføje — jeg glemte det før — at det ærede Medlem talte om at vore Arbejdere maatte søge Fattighjælp. Jeg vilde gerne bede, om det ærede Medlem vilde oplyse, men oplyse paalideligt, om, hvad det er, han mener dermed. Jeg kender ikke noget til det, og der er neppe nogen ude paa Værftet, som kender noget til det. Det er den Slags — jeg var lige ved at sige — Insinuationer, som ikke kunne fremsættes, uden at man virkelig skal gøre Rede for, hvad man siger. Jeg tror, at det ærede Medlem ligeledes paa det Punkt ikke er bleven rigtig underrettet. Jeg er sikker paa, at han ikke vilde have fremsat saadanne Udtalelser, naar han ikke troede paa de Folk, som have meddelt ham det.